

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **S. B.**, zastoupené JUDr. Janou Mikulovou, advokátkou se sídlem v Ostravě, Stodolní 17, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 2. 2007, č. j. 59 Az 9/2006 – 17,

### t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovené zástupkyni stěžovatelky, JUDr. Janě Mikulové, advokátce se sídlem v Ostravě, Stodolní 17, **s e** odměna za zastupování **n e p ř i z n á v á .**

### O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 12. 1. 2006, č. j. OAM-23/VL-10-08-2006, jímž byla žádost stěžovatelky o udělení azylu zamítnuta dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze obecně odkázala na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), namítla, že krajský soud posoudil věc v rozporu s platným právním řádem a že správní orgány se v řízení dopustily závažných pochybení.

Krajský soud usnesením ze dne 24. 4. 2007, č. j. 59 Az 9/2006 – 31, ustanovil stěžovatelce pro řízení o kasační stížnosti právní zástupkyni z řad advokátů a zároveň ji vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost mj. uvedením důvodů dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., pro které rozhodnutí napadá. Dále byla stěžovatelka poučena, že jestliže ve stanovené lhůtě nebude výzvě soudu vyhověno a uvedené nedostatky kasační stížnosti nebudou odstraněny, bude kasační stížnost předložena Nejvyššímu správní soudu a odmítnuta.

Dle doručenek připojených k originálu uvedeného usnesení ve spisu krajského soudu bylo písemné vyhotovení usnesení stěžovatelce i zástupkyni doručeno. V podání ze dne 4. 6. 2007, označeném jako doplnění kasační stížnosti, zástupkyně stěžovatelky uvedla, že stěžovatelka namítá nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., dle názoru stěžovatelky byly splněny podmínky pro udělení azylu dle ustanovení § 12 zákona o azylu.

K takto učiněnému doplnění kasační stížnosti Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka, byť byla shora označeným usnesením krajského soudu řádně vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti, podáním své právní zástupkyně ze dne 4. 6. 2007 vytýkanou vadu kasační stížnosti neodstranila. Nejvyšší správní soud již v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, uvedl, že *„žalobce je povinen vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.“* Citované závěry Nejvyššího správního soudu je přitom možno plně aplikovat i na kasační stížnost v této věci, která však požadavky vyjádřené v uvedeném rozhodnutí nesplňuje a ani po doplnění podáním ze dne 4. 6. 2007 tvrzené konkrétní právní ani skutkové okolnosti neobsahuje.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatelky obsahuje vady, které prostřednictvím své právní zástupkyně ani přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranila, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

O návrhu stěžovatelky, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany je ve smyslu ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladným účinkem vybavena *ex lege*. Dále též nebylo rozhodováno o návrhu na ustanovení tlumočníka, který stěžovatelka vyslovila ve své kasační stížnosti zároveň s požadavkem na ustanovení zástupce. Soudem jí byla k ochraně práv ustanovena zástupkyně z řad advokátů, která požadavek ohledně zajištění tlumočníka nezopakovala, nezminila ani komunikační potíže se stěžovatelkou, které by vylučovaly plnohodnotné zastoupení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyně z řad advokátů. Podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., hradí ustanovené zástupkyni hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V předmětné věci však Nejvyšší správní soud

ustanovené zástupkyni odměnu za zastupování nepřiznal, neboť dospěl k závěru, že jmenovaná advokátka neprovedla v řízení o kasační stížnosti žádný úkon právní služby, který by mohl být považován za důvodně vynaložený k ochraně práv stěžovatelky. Má-li být úkon učiněný v řízení posouzen jako úkon právní služby ve smyslu § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif), za který náleží odměna, musí být prokázán jeho účel, cíl a příčinná souvislost ve vztahu k obhajobě práv zastupovaného účastníka. V daném případě byla kasační stížnost odmítnuta pro vady, které nebyly ani přes výzvu krajského soudu odstraněny. Kasační stížnost nemohla být zdejším soudem projednána, neboť podání ustanovené zástupkyně ze dne 4. 6. 2007 označené jako doplnění kasační stížnosti v žádném směru nedoplnilo původní kasační stížnost stěžovatelky ani její argumentaci. Ustanovená zástupkyně tak v řízení o kasační stížnosti neučinila žádný úkon právní služby, za který by jí ve smyslu výše uvedených ustanovení advokátního tarifu mohla být Nejvyšším správním soudem přiznána odměna.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. listopadu 2007

JUDr. Radan Malík  
předseda senátu